

szövetség megalakulásának célját illetőleg és az előadó tornatanár ur erre vonatkozólag semmi pozitívumot nem tudott mondani. Hangoztatta, azért szükséges a szövetség, hogy minden sportolni akaró ember, bármely sportot űzhessen, ha nem is tagja egy sportegyesületnek; legyen a szövetségnek télen egy tornaterme, vívóterme, nyáron egy szabadtéri pályája, hol mindenki sportolhatna és vegye kezébe az ifjúsági testnevelést. A tornatanár ur szerint mindezek eléréséhez kell az egyesületek szövetsége és minden egyesületnek áldozatot kell hozni, hogy egy modern szertár létesüljön városunkban, hol minden téli sportág művelhető legyen. Szerintem a tervezett szövetség mindezeket nem fogja elérhetni. A szövetség nélkül is minden sportember foglalkozhat bármely sportággal a meglévő sportegyesületek kebelében. Ha a labdarúgó sporttal akar foglalkozni, lépjen be a SzAK-ba, az SzTK-ba, vagy a Szegedi Munkás Testedző egyesületbe, mely egyesületekben atlétizálhat és vívhat is. Ha télen tornázni akar, legyen a Torna Egyesület tagja. Ami pedig az ifjúsági sportot, azaz a diákság testnevelési ügyét illeti, az nem az egyesületek, hanem az állam feladata. A SzAK ugyan ezen a téren is megtette a kötelességét, minden évben kiírt ifjúsági bajnokságot, pályája mindenkor rendelkezésre állott az egyes iskolák csapatainak. A SzAK pályáján a többi egyesületek, mint az SzTK, a munkás egyesületek és a különböző ifjúsági csoportok, mindenkor szívesen látott vendégek voltak, de előírni egy egyesületnek, bármely sportszövetség részéről sem lehet, hogy pályáját kinek engedje át és mikor. Nem tartom valószínűnek, hogy a csónakázó egyesületek, klubházaikat más egyesületi tagok részére átengednék.

Egy célját látom csak a szövetségnek, hogy igyekezzék az összes egyesületeket tömöríteni, azon célból, hogy közös erővel törekedjenek a város hatóságánál egy modern sportház • mielőbbi felépítésére, hol minden egyesület otthont találna a téli sportok kultiválására. Más célja és feladata ezen szövetségnek nem lehet.

Kardos Mihály
a SzAK főtitkára.

A közszolgálati alkalmazottak háborús segélyének, drágasági és családi pótlékának újabb felemelése.

Újlesztendőre a kormány nem feledezett meg a közalkalmazottakról. A keddi hivatalos lapban ugyanis terjedelmes rendelet jelent meg, amely a közszolgálati alkalmazottak eddigi háborús segélyét meghosszabbítja 1919. évi március végéig, újabb havi drágasági segélyt engedélyez és a családi pótlékok összegét 100 perccel felemeli úgy, hogy ezentúl a közalkalmazott a feleségét, valamint a vele közös háztartásban élő és saját jövedelemmel nem bíró egy családtag után is részesül családi pótlékban. Havi drágasági segélyben részesülnek mindazok az alkalmazottak, akik az 1917. évi XV. törvények alapján kapnak háborús segélyt. A tényleges katonai szolgálatra bevonult és a katonai szolgálatban visszatartott közszolgálati alkalmazottak, valamint a hadifogságban levők is megkapják a hadisegélyt. A fegyelmi alatt álló közalkalmazottak megkapják a segélyt, az állásától és fizetésétől felfüggesztettek azonban nem.

A havi drágasági segély összege 300 korona. Azoknál az alkalmazottaknál, — akár tisztviselők, akár egyéb alkalmazottak — akik természetbeni ételmezést kapnak, továbbá azoknál a havidíjasoknál, díjnokoknál, napi-díjasoknál stb., akik 1919. évi január 1-e előtt még nem állottak egyhuzamban hat hónapig alkalmazásban, a segély havi 100 korona. Az állami és vármegyei utkaparók 50 koronát kapnak. A havi drágasági segélyt előzetes havi részletekben minden hó elsején kell kifizetni.

A havi drágasági segélyt nem lehet átruházni vagy elzálogosítani, sem lefoglalni.

Adómentes, tehát jövedelmi adó alá nem esik. A családi pótlékra való igényről a gyermekeket akkor kell ellátottnak tekinteni, ha 1919. január 1-jétől kezdődőleg a gyermek keresete az 1200 koronát eléri, vagy meghaladja. A törvényes feleség után, amennyiben az mellékfoglalkozással bírna, a családi pótlék csak abban az esetben jár, ha a jövedelme 1200 koronánál kevesebb. A rendelet végül felfüggeszti az 1918. évben felvett beszerzési előleg törlesztési részleteinek levonását 1919. március végéig.

A magyar államvasutak alkalmazottait illetőleg a kormány külön rendelettel fog a fentiekre vonatkozólag intézkedni.

Beszélgessünk.

A fahonvéd: Fekete karácsony, szomorú karácsony. Már az ötödik, amelyet elszenvedtünk, de egy se volt olyan fekete, mint az idei.

En: Az a legszomorubb, hogy a nagy fekete-ségen keresztül a biztató fehérséget egyáltalán nem láthatni.

A fahonvéd: A magyar ég is megsiratta a fekete karácsonyt. Voltak azonban, akiknek nem sirásra görbült a szájuk, de egyre mosolygott a sok, meg értékes krisztuskindi látára.

En: Ezek még most rózsaszínbe, rózsaszínűnek látják a világot. Valamikor lilíomok voltak és ezen az alapon az Isten képére teremtet emberek felruházzák őket.

A fahonvéd: Ahányszor a kerék föl, annyiszor le is. Mindennek és mindenkinek elkövetkezik egyszer a napáldozatja.

En: Okos ember az, aki addig, míg elkövetkezik, áldoz a mámor, az örömek oltárán.

A fahonvéd: Néha az oltárral együtt ledől a bálvány is. A nagy bálványok se számítanak ma már, a kiesiket pedig észre sem vesszük.

En: A V. H. O. Sz. elnök-bálványa is ledől. Szűk volt neki Szeged, Pestre kívánczolt.

A fahonvéd: Pedig tudhatta volna, hogy Pest, megfest.

En: Nem hinném, hogy akadna valaki, aki a második elnök képét megfestetné. Ez nem is érdekel, csak az, hogy az első elnökünk festett képe visszakerüljön Szegedre. A szívünk magába zárta az emléket, a szemünk tekintete simogatni szeretné a pikurált arc-mását.

A fahonvéd: Az volt csak az ember, az igaziak fajtájából való, akinek keresve se igen találhatjuk a mását.

En: Noha most is más ad, mint akinek kellene, azért most mindenkinek, akinek van, adnia kell gunyát, megymást azoknak, akik arra rászorultak.

A fahonvéd: Az éppen a bökkenő, hogy az egyik ad, a másik meg elad.

En: Az élet nem egyéb, mint piaci vásár. És mindig annak van igaza, aki a hasznót vágja a zsebre.

A fahonvéd: Zsebre dolgozik most jobban mindenki. Csak az a csodálatos, hogy mindenki a kereskedők zsebébe néz bele, a tanyai polgártársaink zsebe felé pedig senki sem kukkant.

En: A Munkástanács már megkezdte. A tejárusoknak, akik eddig ugyancsak tejtek a vizezés mellett, meghagyta, hogy elég lesz egy korona 40 fillér a sovány tejért. Az eszemadtak, mint a modern Bodónék, másról is beszéltek és azt kívánták, hogy ne a tejnek, hanem másnak az árát szállítsák le.

A fahonvéd: Mindenki úgy van vele, hogy azt, ami másnak fáj, nem igen érzi.

En: A drágaságot nemcsak a nincsetlenségben szenvedők érzik, hanem jobbra mindenki. De azért a táncvigalmak, a tea- és egyéb estélyek nem ritkaságok.

A fahonvéd: Ma-holnap, ha így haladunk, nem lesz ritkaság az sem, hogy a tánc, tea- és egyéb estélyekre meghívottaknak le kell

szurkolniok a felmerült költségek egy bizonyos részét.

En: Mondjunk, ötven koronát. A példa ragadós, mint a spanyol nátha, amelynek a vége is rossz, memcsak a kezdete.

A fahonvéd: Pár nap még és itt az új év kezdete. Szép lesz-e, jó lesz-e, ki tudna rá megfelelni?

En: A régi szokás kiujul és megerednek a boldog új évi kívánságok, amiben csak az esztendő lesz új, a szokás, a törekvés és az üzletszerűség a régi lesz.

A fahonvéd: A régi világ nélkül, amikor még többen voltunk magyarok.

En: És akik meg is őrizték, meg is munkálták a drága, áldott hazai földet.

A fahonvéd: Aki a magyar föld kincsét adó erejét meg nem becsüli, az nem is érdemli meg a b. u. é-t

Tíz évvel ezelőtt.

— Clemenceau a győztről és a legyőztről. —

A Szegedre is eljutó „Berliner Tageblatt”-ban olvastuk a következő érdekességet: Egy államférfi, akinek a nevét manapság világszerte emlegetik, az Ur 1908-ik évében, egy nagy beszédet tartott, amelyben igen élénken foglalkozott a hazafisággal, tulbuzgóan kérkedő honfitársaival. Behatóan ecsetelte a mult szenvedéseit és élénk színekben rajzolta meg a szebb jövőt. Beszélt Franciaországról és elég sűrűn említette Németországot. Dícsőitette az igaz demokráciát és annak magasztos feladatait. Lelkes szavakat tudott felhozni a legyőzött méltóságot visszatükröző magatartásáról és a győző emberi kötelességeiről. Legérdekesebb lesz azonban, ha azon 10 év előtt tartott beszédének egy kis részét most szó szerint regisztráljuk. Íme a következő részlet:

— A győzelem magában rejt azon veszélynek a magvát, hogy mánora igazságtalanságra vezérli a győzött, míg a sorsüldözött lelke a balszerencsében megacélozódik. Mindenkinek kötelessége a maga tehetsége szerint kivenni részét abból a nagy harcából, amelyet az erkölcsi fölényért vívunk, mert csak ez biztosíthatja a nyugodt békét. Ezen nemes cél szolgálatába állítjuk úgy a nép, valamint a kormány minden tetterejét, mert mindkettő egy nagy és magasztos cél elérése végett egyesült: egy hatalmas és méltóságteljes demokrácia megteremtésére. Mindannyian áhitozunk a békére. Követeljük szerződéseink betartását és érzelmeink tiszteletbentartását, mert mi is így cselekszünk másokkal szemben. Országunk borzasztó sorscsapáson ment keresztül, de azért elérhetjük régi méltóságunkat és tekintélyünket anélkül, hogy valakit gyűlöljünk, vagy valakinek hizelegjünk. Nyugodtan és bizalommal tekintünk a jövőbe. Nincs oly nemzet a világon, amely ne ismerné azt a fájdalmas érzést, amit a győző büszkesége és a legyőzetés keserősége bennünk előidéz. Az emlékezés ezen szenvedésre talán előbb megérlelti az a gondolatot, hogy az egész világ egy közös haza, mint a gondolatot a nagy győzelemre. Fiai egy nagy történelemnek! Mi nyugodtan nézhetjük azon nemzet utódait, amely évszázadok óta véres csatamezőkön küzdött velünk a győzelem kétségesen dicső pálmájáért. Két nagy nemzetnek, amely egymás ellen küzd, egyformán érdeke, hogy egymást kölcsönös bizalommal és tisztelettel tekintsék, mert ez a verseny a megbecsülésben, mindkettőnek egyformán dicséretére válik.

Ez a beszéd, amelyben ezek a mondatok elhangzottak, Párisban lett tartva 1908. február 11-én, a Luxemburg-palota nagyszalonjában. Az alkalmat a beszédhez egy emlékünnepelely a nemes Scheurer-Kessner-re szolgáltatta. A szónok neve Clemenceau György akkor is és most is elnöke a a francia köztársaság kormányának.

(Sze.)

Modern képeslevelezőlapok levél-papírok szivarkahüvelykülönlegességek nagy raktára. Eladása nagyban és kicsinyben.

Szeged, Tisza Lajos-körut 69 sz.